

kávé és tea

Table listing coffee and tea products with prices, including items like 'Társas-kávé', 'Egyszeres kávé', and 'Tea'.

Table listing various types of tea with prices, including 'Theak', 'Fehér tea', and 'Zöld tea'.

Ár változtatás!

Text regarding price changes for shoes and boots, mentioning 'FALK OTTÓ' and 'Debreczen, főpiac-utca'.

gyógyfürdő.

Text describing the benefits of a spa, mentioning 'Közvetlen közelében' and 'május 1-től, október elejéig'.

Advertisement for 'HUTTLEWORTH' machinery, featuring a large image of a machine and text about 'KIÁLLÍTÁS' and 'BUDAPESTEN'.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi part” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre... Egy évfolyam 5 kr.

Hirdetési díj: Négy soros betűs sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű... Helyi hirdetések... Név nélkül vagy bérmentesen...

Aug. 13.

Fekete lobogót a házakra, gyászfátyolt a kalapok mellé, az a fájó könnyű csak hadd ragyogjon a szemekben...

Nemzetünk viharos történetében sok nap van fekete betűkkel megjelölve... Szegény hazám!

„Sötét felhő alól Egy csillag sem derül!” A mohi pusztai ütközet a tatárral, a vármai csata, 22 ezer magyar vitéz halála...

„Világosnál, Világosnál Huszárok könnyeznek... Szirma-sírunk vaszedelmén A magyar nemzetnek.

Héj, vén huszár, héj, vén huszár Szállj le már lovadról! Arany győzött, muszka győzött, És német parancsol!

Valóban ármany győzött, muszka győzött és német parancsol! A Görgei serege — parancsára — letette a fegyvert az orosz hadak előtt...

A történetíró élénk tollal írja le azon kétségbeesést, mely honvédeinket Világosnál elfogta. Sirva borult a huszár lovára...

Külföld. A czár Fiumánában A czár tegnap szemlét tartott az ott horgonyzó hadihajók fölött. Este a czári párnál 171 terektü diszlokoma volt...

Ott állt már a sereg a világosi síkon, fegyvertelenül, némán; a világosi vár, az ősi dicsőség tanúja, felhőbe burkolózott...

— A szászok Bauszern Guidó szász nemzetiségű országgyűlési képviselő belepertalapító tsgnak az erdélyi-részi magyar közművelődési egyesületbe...

A magnások tavolléte. Sajátos s mondánok, epen nem ör vendetés tünemény, hogy most, a mikor a magyar nemzet fogadja a franciaia nemzet kitűzőségét...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

A távollevők. I. A császártalálkozás és Tisza Kálmán. Tisza Kálmán miniszterelnök a kremen sieri találkozás elől, hol az orosz czár fogja az osztrák császárt és a magyar királyt...

A magnások tavolléte. Sajátos s mondánok, epen nem ör vendetés tünemény, hogy most, a mikor a magyar nemzet fogadja a franciaia nemzet kitűzőségét...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Karcolatok. (Tapintatlanságok. — A tekintetes czim. — Kremzierben.) Tapintatlanságok, tapintatlanságok és tapintatlanságok...

Ez az, a miben mi exczelláunk léteu nyomon.

Ilyen tapintatlanságok dolgában bővelkedt a franciaia irok budapesti fogadtatása is. Jókai Mór mondá: „Hajdanta nemesebből álló nemzet voltunk, ma csak a munka ad hazánkban nemességet...”

No kérem, — ha nálunk, csak a munka ad nemességet — az nagyon jó lenne. Csak hogy nem úgy van; a pénz ad nemességet és a munka nem érzi magát jól, a míg pénz az meg nem veszi.

Váradi Antal mondá továbbá: „... a franciaia nemzet gyásza a művelt népek gyásza, s hogy a francziák elővendő győzelmé fonséges, óriási visszhangot fog kelteni a Kárpátok bércei alatt s az ő Dunamentén.”

Ha ezt a passust elővasta Bismarck, először is azt kérdezendő, hogy: — Valami jelentékeny politikus ez a Várad Antal? — Eppen nem sz.

— No, mert másképen felténném az osztrák-magyar-német szövetséget. Így legelőbb azt mondom, hogy jobb lett volna a Nordd. Aug. Z-ban össze nem szidatom a drézdaiakat!

Debreczen városa nevében, egész tisztelettel eszedünk a magas kormányhoz, nemeltőztassék közülünk több embert csuffá tenni azzal a kir. tanácsosi titlussal!

Legelőbb még Hajdumegyé érdemes alispánját tessék vele megbüntetni, a mért annyira meghidegült régi elvei iránt és azért, hogy legyen ő is nagyságos ur, mint Debreczen városának a polgármestere! A kiről azonban azt beszélük, hogy mikor a titlust megkapta, Tisza Kálmán így szólott hozzá: — Tudja, Ön már debreczeni polgármester. Ez tulságos nagy tekintély, sok annak a városnak, a mely engem megnevezett. Én tejjebb szállított polgármestereink az értéket, a ki lesz ezenül csak kir. tanácsos!

Pedig hej! de szép czim az a tekintetes! Mikor a budapesti zsidó prókátort nagyságotla egy vidéki gentry, a prókátort így szólott nagy szereuen: — Kérem, kérem! engemet csak a tekintetes czim illet meg!

— Csak a tekintetes czim? Már uram, tekintetesnek nálunk csak azt az embert nevezzük, a ki megbecsülünk! Ezt a — külföldben megtörtént — jelenetet Jókai Mór örökítette meg legjobb regényében, az „Uj földesurban.”

Es igazza volt. A tekintetes czim valamikor olyan embert jelentett, a ki már a tekintetesével is parancsol! Berzenyi Dániel nem tudta jobban dicsőíteni Isteat, muthogy így szólott hozzá: — tekintetteddel. Koutlatsz, teremthetesz száz világot!

Homernak is azért volt oly hatalmas Kronion-Isten, mert az ha öszeránczolta szemöldökét, hát akkor „megrendült az Olympus” az egész görög eg!

Eppen azért — ne tessék több jóra való emberüket csuffá teni; mert már gyának szuk egymásra. Ma meg okos, derek és tekintélyes „tekintetes ur”, holnap meg már kir. tanácsossá válhatik mindenki!

Eleget is szegényen, a kin megcsik!

Jó Kremzierbe a nagy muszka czár, A bécsi kém-had megelőzte már.

Tisza pedig megy Ostendébe, S nem a fjedelmek körébe.

Pedig — jó lenne kémnek lenni ott, Hogy ró lunk a czár mit határozott? Gili Balázs.

Ki a depr. főgymnázium.

Debrecezen, aug. 13. Ezen kérdésre nézve illetékes feleletet találunk a „Debrecezen” Prot. lap p. f. évi 11-ik számaán azon „nyilt level”-ében, melyet nt. Könyves Tóth Mihály ur Szeremlei Sámuel urhoz intéz. A „nyilt level”-ből közöljük a következőket: — „Közvetlen tulajdoni joggal, az egyházkerület csak is azon iskolákra nézve bírhat, melyeket vagy maga alapított, vagy a melyekre nézve az alapítók részéről tulajdoni joggal lett felruházva. — A debreczeni kollegiumra nézve a történelem, kétségtelen adatok alapján, bebizonyítottan ősmerte el, hogy azt a debreczeni reformált hitközség önmaga alapította, — századokon keresztül kisebb nagyobb mérvű segédelmek hozzájárulásával önmaga tartotta fenn és kormányozta, annak ügyeibe a superintendens is mint felsőbb hatóság, csak a múlt század hátulsó felének végén elegyedett. — A debreczeni reformált egyház, nem konventu határozat és nem fejedelmi parancs folytán, hanem önmagán elhatározásból, barátságos egyezség útján, a magáéval egyenlő befolyást engedett a superintendensnek a debreczeni reformatus kollegium közvetlen kormányzásába, oly formán, hogy e kormányzás a dualizmus és a passitas alapján a két testület által közösen intéztessek.”

Az idézett sorokból tehát kiviláglik, hogy a debreczeni ref. kollegium nem képezi az egyházkerület tulajdonát, ekkor a debreczeni ref. főgymnázium, mint a kollegium egyik alkotó része, sem képezheti azt és mégis a ref. főgymnáziumnak 1884-5 iskolai évről szóló „Értesítő”-jében, az igazgató az előszavában a következő meglegő doigot olvassuk: „A debreczeni ev. ref. főiskola egyik alkotó része, mely mint a tiszántúli ev. ref. egyházkerület tulajdona, ennek kormányzata alatt áll.”

Az igazgató ur azon hatalmát, hogy a főgymnáziumot az egyházkerületnek a jándékozta, nem tudjuk honnan szerzte, kérjük, legyen szives bennünket e hatalom kurtórájáról felvilágosítani, mert mi is szeretnénk „jókédvű adakozók” lenni — p. u. a debreczeni helyi vasutat Debreczen városának ajándékozni, a cselegedutczai kutbódét pe-ma-oleum gyanant azoknak, kik a debreczeni egyház jogait olyan könnyeden szeretnek megnyirbálni!

Részünkről nem utköztünk meg azon, hogy egy Debreczen városra nézve teljesen közönys egyen lépett elé Debreczen városa százados tulajdonjogának megtámadására s nem is szoltunk az ügyhöz, melynek védelmére küi-loben már is egy K. Tóth Mihály tekintélye vettetik latba — mert az ügy kelő megoldása nem fog elmaradni. De azt már mégis különönsnek találjuk, hogy, egyrészt a főgymnázium „Értesítő” je sem tartje meg az őt illető semlegességet és másrészt egy debre-

czeni lap, a „Debr. Ell.” sietett a Debr. Prot. Lap-nak városunkra nézve oly sérelmes felszólalását utánnyomtatni s ezáltal annak oly szint kölcsönözni, mintha az Debreczenben is rokonszenves viszhangra talált volna! Csak is e miatt s azon biztos meggyőződésben szolajunk fel részünkről, hogy akkor sem teljesülhet ezen a kir. tanácsosi és kormány-hivatalnoki protestantizmus korszakának pocsolójában táplált vágyak, ha kir. tanácsossá neveztetik is ki a főgymnázium minden okleveles és oklevel nélküli tanára!

Országos kiállítás.

A Jury-tanács ügyrendje.

- 1. §. A jury-tanács tagjai: 1. A kiállítás elnöke (együtt a tanács alelnöke) és a teljes jury alelnökei. 3. A kiállítási igazgató, titkár és főmérnök. 4. Az összes csoport- és osztály-juryk elnökei és előadói. A tanács jegyzője a jury titkára vagy kinevezett helyettese. (Alt. jury-szab. 14. §.)
2. §. A jury-tanács illetékességi köréhez tartozik: 1. A csoport-juryk által felvetett és a tanács eldöntése alá hódított elvi jelentőségű kérdések eldöntése. 2. A csoport-juryk határozatainak jóváhagyása, illetőleg kiegészítése vagy megváltoztatása. Kiegészíthető vagy megváltoztatható a csoport-jury határozata: a) a csoport-jury kisebbségének jegyzőkönyvébe foglalt javaslat alapján; b) a jury-tanács valamely tagjának indítványára. 3. A nagy dísz-oklevelek odaítélése. (Alt. jury-szab. 15. §.)
3. A jury-tanács minden kedden és pénteken délelőtt 10 órákor a kiállítási hangverseny csarnokban rendes ülést tart, melyre a tagok külön meg nem hívataak. Az elnök jogosítva van a jury tanácsot külön meghívó útján bármikor rendkívüli ülésre összehívni.
4. §. Az ülés határozatképes, ha az elnök vagy alelnök és legalább 6 tag megjelent.
5. §. A tanács ülésen az előadó beszéd a tanács jegyzője illetőleg azon csoport, vagy osztály előadója viseli, melynek ügykörébe a tanácskozás tárgya tartozik.
6. Az előadó előterjesztése után következő tanácskozásban minden tag csak egyszer emelhet szót, kivéve ha szavainak megmagyarázása, avagy személyes megtámadás esetében kíván szólni, mely esetben azonban lehetőleg röviden kell nyilatkozni. A tárgyhöz többször csakis a tanács külön határozata alapján szabad szólni; a szónoki kivánásokat a jegyző jegyzi fel.
7. §. A tanácskozás befejeztével zárzó ülést az indítványtevőket és az előadókat.
8. §. A jury-tanács jogosítva van a tanácskozás tárgyát megismerni, szakértőket kiküldetni, vagy a csoport-juryt újabb határozat hozatalára utasítani.
9. §. A tanács határozatai általános szótöbbséggel hozhatók. Egyenlően elszóli szavazatok esetén azon határozat tekintetik elfogadottnak, melyhez az elnök hozzájárul. (Alt. jury-szab. 15. §.)
10. §. A jury-tanács határozatai ellen felszólamlásnak helye nincs. (Alt. jury-szab. 16. §.)
11. §. A jury-tanács minden tanácskozmánya és határozata titokban tartandó; a tanács tagjai és a szakértők ezen kötelezettségükre az elnök által figyelmeztetvén, kézadással titoktartást fogadnak.
12. A jury-tanács végleges határozatainak megfelelő kezéttételéről a tanács elnöke gondoskodik.

Helyi hírek.

* A szinész nyugdíjintézet. A „Debrecezen” 156. számaán „Szinész” czim alatt egy cikkkecske jelent meg melyben a t. cikkíró rosszaságát fejezi ki a depr. nyugdíjintézet t. választmányának, hogy a központban hamarabb tudták meg, a nyugdíjintézet vagyonállásait mint itt Debreczenben s egészen feleslegesnek találta személyem felkutatását? Felvilágosítást mely tisztelettel hozom tudomására az érdekelte. e. községnek, hogy a nagyméltóságú belügy-miniszterium hivatalos átiratot intézett a debreczeni nyugdíjintézet t. elnökségéhez, hogy intézetünk vagyonállása haladéktalanul mutattassék ki, s a magyar szinész-egyesület f. e. aug. 4-én tartandó tanácsülésében, ha csak lehetséges nyujtassék be. Ezen okból, más réven azon rosszakaratú kosza hírekkel szembe, mely nemcsak Debreczenben, a fővárosban, valamint a vidéken el volt terjedve, miszerint a depr. nyugdíjintézet azért késk a vagyonállás kimutatásával mert a vagyon nincs meg! — mert a vagyon nem létezik! — Ezt kellett tehát első sorban a nyugdíjintézet t. választmányának megczafolnia s a depr. nyugdíjintézet tagjait, kik a fővárosban s a távoli vidékeken vannak, első sorban megnyugtattani. E kimutatás hónapokig igénybe vette a nyugdíj választmány két kiküldött tagjának munkásságát és szorgalmát a munka elkészült s így szoros kö-elleségének tartotta a választmány, nyugdíjintézetünk reputációjára érdekében a vagyonállást a nagymélt. belügyminiszterium átirata folytán bemutatni. — Ezenit szükségesnek tartottam nyugdíjintézetünk igazgatójára tisztelettel tudomásra hozni. Kiváló tisztelettel Debreczen, — 85. aug. 13. — Mandoky Béla, a depr. nyugdíjintézet választmányi tagja. *)
* A báró Bánffy György által az erdélyi kultur-egylet javára rendezendő műkedvelői előadás tárgyában Komlóssy Arthur szinügyepl. elnök ur holnap, csütörtökön d. u. 4 órára értekezletet hívott össze, a „Jó-gászok” (Piacz, Simonffy S. ház emeletén) — olvasó termébe, — mely értekezleten a szükebbkörű rendező-bizottság és az előadás programja lesz megállapítva. Mint halljuk ezen hangverseny, szindarab, szavalt és nema-kép let-piéc-ekből egybeállított műsorozat oly kedves Quodlibet-et fog képezni, hogy előre is felette élvezetteljes estélyt ígérhetünk magunknak és merjük hinni, szép jövődelmet az erdélyi közmvédelési egyletnek.
* Különös temetés. Se országa, se hazája, még nevet sem kérdezi senki: e z i g á n y n ő volt, a kőborlók körül egy, kit örökre üz a nyughatatlanság átkos végzete az elelem után, melyet olyan nehéz megkeresni a szegény embernek a mostani világban. — Eljött Debreczenbe is; az országos vásáron keresetet sejtett, s ferjével együtt igyekezett azt kiaknázni. Eközben utóerte a birtelen halál: szívszeiűhűdés. Ott halt meg a város alatti nagy mezőn, a baromvasárterén. Azután négy tagból álló ferri rokonság koporsóba szegezte, s kivitte a temetőbe. Utközben azonban eszökbe jutott a temetkezőknek a halotti tor, s egy-malom utcán betértek bor-mű, egy korcs-mába a koporsót eddig az utcán hagyva... Mintegy negyed órai időzést után tova-mentek a czigányok a halottal a temetőbe. — Ilyen különös szertartással temettek el a szegény czigányasszonyt.
* Kegyeletes árverés. Bírmi, külsőben hangoztak az a cím, de tegnapelőtt csak a legörvendesebb része ezen nyilatkozatnak, a melyből kitűnik, hogy a nyugdíjintézet penze most már együtt van.

ugyan ilyen árverés ment végbe. Az elhunyt Kornsi őrnagy lovait vásárolták meg tisztársai oly áron, a melyek az ő kegyeletes érzelmekről tanuskodnak. 2 telivér angol paripa és egy erős utazó ló kikáltási ára volt 100 — 100 frt; elkelték 300—300 frton. Egy 22 éves, már elerőtlenedett telivér arabs hátas lónak, mely az elhunyt harczokban többször menté meg életét, kikáltási ára volt 50 frt, elkelt 86 frton. Így a kiskoru árverésnek elég szép és zeg jut e kegyeletes árveréstől, melyen érdekeket képviselte az elért sikerhez szintén hozzájárult Koszorus Lajos vár. közigyám.
* A terményárak. A felhivatalos lapok váltig beszélnek „jó középtermésről” és „közepes” árakról, holott mindkettő nyomorúságos eredményt mutat fel. Debreczenben a legjobb minőségű buza mmázsájának ára 6 frt 30., 6 frt 50 kron áll; a többi termények ára is sorakozik a hallatlan olcsó árhoz, mely különösen ebben az évben a nagy költéseket viselő gazdáknak alig adja meg a befektetett tőkét. — A helyli piacon annyi a buza, hogy a gabonakereskedő zsidók nem győzik potom áron vásárolni. A szegény gazdaközönség rá van szorulva az árakra, — jön az aug. árverés!
* Veszett macska. Hartstein Péter helybeli birtokos nagyhegyesi postáján tegnap egy veszett macska egy nagy ökröt megmrt. Az eset jelentve lett a rendőrségnél, s ma a mezőrendőrség fogalmazója s egy biztos a helyszínerre utazott, hogy a szükséges intézkedéseket megtegye.
* Nem rossz. Egy antiquarius bekülte hozzánk legújabb katalógusát melybe könyvek czimel után tett megjegyzések önkénytelen humora a következő furcsaságokat mondja: „A czigány nő keze” (1 kötet) „nem tisztá”; „Pompador” (3 kötet) „szik-kos”; „A szép berini nő” (1 kötet) „erősen elhas-nalt”; „A tudós” (12 kötet) „szamárfülke”; „A szolid párisi nő” (1 kötet) „ritkasák”. stb. stb.
* A magyar keresk ifjuság f. e. aug. 15 és a 16-ik napján az orsz. kiállítás hangverseny termében tartja első országos er te ke z e t e t, melyre Magyarország összes kereskedő főnökeit, segédszemélyzetükkel egyetemben, valamint az összes ker. és ipar-kamarákat, kereskedelmi testületeket, ker. ifjusági egyesületeket, nem különben a budapesti kereskedő ifjak társulatának tiszteletbeli, alapító, pártó és rendes tagjait, ezenel tisztelettel meghívja. A nagy. keresk. ifjuság orsz. értekezletének végrehajó bizottsága.
* A műkedvelői előadásom, mely vasnap fog a „Korona” szalonda dísztermében megtartani, De m e t e r R o z a k i s s a z s z o n y, k i n e k játékát a múlt előadásom annyira megkedvelte a közönség, most rendes szerepen kívül, az előadás és néma képlet szünete alatt szavaini fog. Ez alkalommal még lesz egy szavalt felvonás közt is. Az előadást táncvizigalom követi, reggelig, melyen városunk egyik jó hírnevű zenekara fog közreműködni.
* A mehádial Hercules-füldöbe utazók részére f. e. július hó 10-étől kezdve a magyar államvasutak következő nagyobb állomásain u. m. Budapest, Szolnok, Miskolcz, Debreczen, Nagyvárad, Kolozsvár, Brassó és Marosvásárhely állomásokon temesvári szllo, a rendes menetjegyek árával szemben 33%-kal mérsékelt furdőmenetertti jegyek adataak ki, melyek f. e. szeptember hó végéig érvényesek és a gyorsvonatok használatára is jogosítanak.

A »DEBRECZEN» TARCZÁJA.

Modern ember dalaiból. XVI. Az élet fut, az élet elszáll, Jer édes szívem, vessünk számot! Szorgalmasan versz, mint malom jár — De örlető bizony nem áll ott! Mint szélmalom, mit elnyeje A nagy iparnak sűrű gőze. S a molnár éhen hal vele. . . Felül vagy mulva, megelőzve!
Mi rideg egy kép! mennyi próza! Mert szakítánk az álmokkal már; Déli tizenkettő s nem éjfél-óra Az érdekes! hogy nem vagy kalmár! Osztottad ingyen kincsedet, Nem került vissza kamat, tőke, Be hát a boltoit, jobb neked. . . Felül vagy mulva, megelőzve!
Nagyur baja, hogy a falára Akasztott sok fölséges képet; A képeknek lement az ára Hogy a végrehajtó belépett. Érzelmeld, naiv hited Legyőzve s még rosszabb — meggyőzve, Jobb ha budat sirba viszed. . . Felül vagy mulva, megelőzve!
Udvaromon építenek éppen, Egy néma ember is követ rak, Dadogna ő is szörnüképen, Beszédeim mások kaczagnak.

Pedig jó munkás, meglehet Búról, inségiről beszélne! Ilyen szó a te éneked. . . Felül vagy mulva, megelőzve!
Beh elmaradtunk, én, az utas S te, kin — Shakespearéként — gyalogoltam!
Véres, fájdalmas, hosszú ut az. Beh kár, hogy utazója voltam! Szegény szív! próza a derék, Csak így képzelhetnélek győzve! De hát panasz mit érne még? Felül vagy mulva, megelőzve!
De nem hiszem, bár egyre mondog, Hogy h a j d a n, vagy j ö v ő b e n élve, Sem létel volna böles és boldog. . . Meg lesznek az idők cseréltve! S lehet, hogy egy kor sirva még Kiánsá, ki leszálit a földbe, Mert korbau a kor nélkül élt. . . Felül vagy mulva, megelőzve!
Nemo.
A rendőrség előtt. (Törtent — valahol. . .)
András bácsiának a sas szemű észreveszik, hogy a sötétben, az elhagyott utca egyik roskatag épülete mellett két rongyos és szurtos lépű fickó osztozik valamit. Amint ezek folytán figyelni kezd és szeméit még jobban kimeresztí, hát úgy tűnik föl neki, mintha az a valami megcsillanna.
Vaskos mutatóujját szintén vastag orrára nyomja s abban a boldog tudatban, hogy jó fogást csinál, a szeméi ragyogni kezdenek. Át-esse a jó fogás fölött érzett gyönyörűségén,

lassu és ravasz léptekkel megy az osztozkodó fickók háta mögé és erőteljes hangon rival rájuk.
— A törvény nevében — előre!
A meglepett fickók fölgranak s hogy a törvénynek engedelmességeknek, hát eszeveszetten kezdenek szaladni előre, hátul hagyva az érdeemes András bácsit, akit ez a különös engedelmesség meglep s aki a sippjába fuj bele.
A fickóknak nincs szerencsájük. Veszett rohanásukban egy veltelenül szemközt menő őrjárat karjai közé esnek s abba a helyzetbe jönnek, hogy vitetnek előre.
Nagy diadallal, nagy lármával történik a bevonulás a rendőrségi épületbe, ahol az inspekciós kapitányt fölverik álmából s előadják neki a doigot.
Megkezdődik a mulatság. Kikutatják a fickók zsebeit s azokból csinos apróságokat húznak ki. Három arany gyűrűt gyémánt kövekkel, egy aranyó rákettős arany lánczest, néhány arany inggombot és egy tárczát, amelyően körülbelül száz forint van.
— Hol vettétek? — kérdi a kapitány.
— Hát — kaptuk.
— Ugy? és hogyan es kitől?
— Egy uraságtól, a ki jókédvű volt s megajándékozott bennünket.
A kapitány végig néz a két fickón és egy szót sem hisz az egész históriából. Olyan két alaknak nem igen szoktak ajándékozni ék-szereket. Gondoskodnak ők maguk, hogy elvegyek erőszakkal.
— És ki az az ur, aki ezeket nektek adta.
— Hát azt nem tudjuk. Nem mutatta be magát.
— Bizonyosan úgy megszorítottátok a nyakát, hogy nem juthatott szóhoz.
— Nem szorítottuk mi.
Jól van, jól. Majd kisl a vallatásnál.

A kapitány int és a két megajándékozott fickót beviszik a zárkába, az ajtó rájuk zárják. Majd holnap reggel többet beszélgetnek.
Az egyedül maradó kapitány bevezetve a jegyzőkönyvet, a tárcza tartalmát kutatja át, hogy megtudja a kirabolt egyen nevet.
Fáradtsága nem vesz karba.
A tárcza egyik osztályában talál egy csomó névjegyet. Egyforma mind és egy urnak a nevet tartalmazza.
Bizonyosan ez leszi a jókédvű adakozó. A kapitány ur ismeri ezt az urat, a kivel nincs jó barátságban.
Miatán erre a névre kiállit egy idéőt, megzavart álmát folytatja kényelmesen leheveredve a pamlagra.
Mánap reggel a jókédvű adakozó már kilencz órákor a rendőrségnél van, es pedig meglehetősen kellemetlen hangulatban.
Arcza kellemetlen érzést, magaviseleté zavart árul el.
Mintha zavarba hozta volna az, hogy oly értékes tárgyakat ajándékozott azoknak a fickóknak.
De még egyéb baja is van. Az arcza hatalmasan össze van karmolva, a nyaka pedig — amelyen erőteljes fojtogatás nyomai látszanak — be van kötve.
Megjelenése körülbelül azt árulja el, hogy az a két fickó illő melegséggel köszönhette meg az ajándékozást s ráadásul majdnem kiütötték a bajszemét.
Pár percz mulva a kapitány elé került, aki kutató tekintetet vet rá s aki kezdi hinni hogy éppen nem jókédvű adakozóval van dolga.
— Hogy hívják? kérdi a kapitány.
A jókédvű, de gyalázatosan összekarmolt adakozó megmondja a nevét.
— Híányzik önnek valami ékszere?
— Nem.

